

Dato: 17.03.2026

Referat fra innspillsmøte –

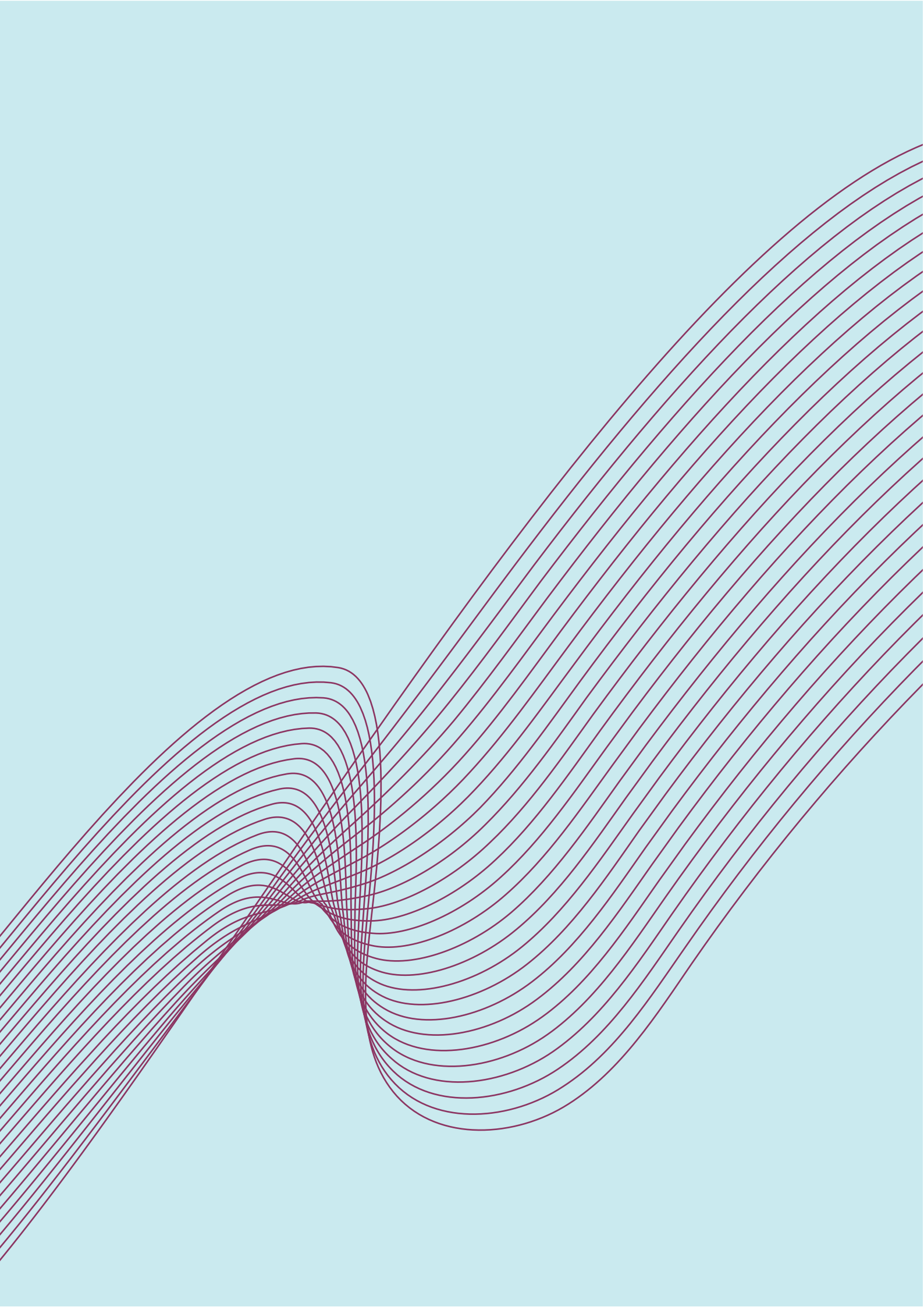
Petroleum – produksjon, prosessering og transport

Innholdsfortegnelse

Introduksjon	5
Markedsmuligheter, næringens ambisjoner og konsekvenser for Norge	6
Norsk petroleum som bidragsyter til europeisk energisikkerhet	6
Levetidsforlengelse som strategisk satsingsområde	6
Norsk sokkel i modningsfase stiller krav til utvikling	6
Lavkarbonproduksjon som konkurransefortrinn i transisjonene	7
Norsk sokkel ledende innen subsea prosessering og kompresjon	7
Leverandørindustriens konkurranseposisjon er på noen områder utsatt	7
Stabile rammevilkår og effektiv ressursforvaltning som fortrinn	7
Kompetanseutvikling og rekruttering til sektoren	8
Digitalisering gir både utfordringer og muligheter for leverandørindustrien og arbeidsmarkedet	8
Strategiske perspektiver for petroleum i Energi2050	8
<hr/>	
Sentrale forsknings- og innovasjonstema	9
Marginale felt og ressursutnyttelse	9
Tilstandsovervåking og risikostyring for aldrende infrastruktur	9
Produksjonsoptimalisering og oppetid på eksisterende anlegg	9
Standardisering og skalerbare løsninger for en mer fragmentert sokkel	10
Digitalisering, datahåndtering og felles dataplattformer	10
Kunstig intelligens og beslutningsstøtte	10
Energieffektivisering og elektrifisering	11
CO ₂ -reduksjon, metanutslipp og avkarbonisering	11

Sikkerhet, storulykkerisiko og cybersikkerhet	11
Dekommisjonering	11
<hr/>	
Tiltak og virkemidler	13
Styrking av petroleumsforskning i Forskningsrådet	13
Teknologilederskap og organisatorisk endringsevne	13
Samarbeidsplattformer og åpen deling av data	13
Innovasjonsprosjekter med tidlig industrideltakelse	13
FoU-mekanismer som håndterer motkonjunktur	14
Senterordninger for petroleumsteknologi	14
Myndighetskrav som teknologidriver – med forutsigbar støtte	14
Raskere saksbehandling og lavere terskel for implementering	14

Introduksjon

Dette referatet oppsummerer innspill fra et arbeidsmøte om petroleum i forbindelse med utviklingen av Energi2050-strategien. Møtet ble gjennomført 17.03.2026 og samlet om lag 70 deltakere fra næringsliv, leverandørindustri forsknings- og innovasjonsmiljøer, universiteter, og offentlig sektor.

Formålet med møtet var å samle innspill til hvilke markedsmuligheter som finnes innen petroleum, hvilke forsknings- og innovasjonsbehov som bør prioriteres fremover, samt hvilke virkemidler som kan bidra til å utløse potensialet. Referatet oppsummerer innspillene fra møtet, samt skriftlige innspill innsendt i forkant og etterkant av møtet.

Møtet ble innledet med informasjon om Energi2050, strategiprosessen, eksisterende FoUI-strategi innen Petroleum og perspektiver knyttet fremtidig utvikling av fremtidens energisystemer og markeder.

Diskusjonene var organisert i tre innspillsrunder. Den første innspillsrunden omhandlet markedsmuligheter, næringens ambisjoner samt konsekvenser og muligheter for Norge og innspillsrunden og ble gjennomført i plenum. Deretter ble deltakerne delt inn i grupper på 20-30 deltakere for diskusjon og innspill om forsknings- og innovasjonsbehov samt hvilke tiltak og virkemidler som er nødvendig for realisering. Dette referatet dekker innspill fra gruppen med fokus på produksjon, prosessering og transport.

Innspillene er forsøkt tematisk organisert og enkelte innspill fra gruppediskusjonene kan være løftet opp til tematikken om markedsmuligheter og konsekvenser dersom hensiktsmessig.

Markedsmuligheter, næringens ambisjoner og konsekvenser for Norge

Norsk petroleum som bidragsyter til europeisk energisikkerhet

Norsk olje og gasseksport er av en helt annen størrelsesorden enn krafteksporten – forholdet mellom de to energistrømmene er i størrelsesorden 100:1 målt i energiinnhold. Europa er en stor nettoimportør av energi, og norsk olje og gass spiller en avgjørende rolle for europeisk forsyningssikkerhet. Europa har også behov for rimelig energi for å styrke sin konkurransekraft, de har behov for både mer fornybart og mer gass fort. Det er viktig at norsk petroleumssektor presenterer seg som fremtidsorientert og ikke som en næring under avvikling, samt bidrar til Europas evne til å gjennomføre en fornuftig energiomstilling.

Levetidsforlengelse som strategisk satsingsområde

Et stort antall offshoreinstallasjoner på norsk sokkel nærmer seg eller har passert opprinnelig designlevetid. Mer enn 20 innretninger er i en situasjon der videre produksjon krever systematisk dokumentasjon av teknisk integritet og sikkerhetsnivå, samt betydelige utgifter til teknisk vedlikehold. Å opprettholde produksjonen fra disse anleggene er avgjørende for å realisere gjenstående ressurser på sokkelen, og representerer en betydelig markedsmulighet for leverandørindustri og forskningsmiljøer med kompetanse på materialteknologi, integritetsstyring og risikoanalyse.

Norsk sokkel i modningsfase stiller krav til utvikling

Norsk sokkel er inne i en moden fase der de store og lett tilgjengelige funnene allerede er gjort. Leting skjer i økende grad i nærheten av eksisterende infrastruktur, og de gjenstående ressursene er typisk små, mer komplekse og forbundet med høyere økonomisk risiko. Samtidig øker kostnadene per fat, og tilgangen på borerigger og produksjonsinnretninger er stabil eller synkende etter hvert som eldre utstyr flyttes til andre bassenger. Konsekvensen er at marginene presses, og at behovet for kostnadseffektive løsninger og bedre undergrunnsforståelse blir stadig mer akutt.

En annen sentral utfordring er at eksisterende risikoanalyser er utarbeidet i designfasen og ikke nødvendigvis gjenspeiler aktuell tilstand. Bedre verktøy for tilstandsbasert integritetsstyring, valg av materialer ved forlengelse og systematisk vurdering i alle ledd av produksjonskjeden er områder der norsk næringsliv har et klart konkurransefortrinn internasjonalt.

Lavkarbonproduksjon som konkurransefortrinn i transisjonene

CO₂-avtrykket fra boring, produksjon og prosessering av norsk petroleum er allerede blant de laveste globalt. Dette er et kommersielt konkurransefortrinn ettersom kjøpere i Europa og ellers i verden i stadig større grad etterspør dokumentasjon på bærekraft. Sektorens mål om 50 prosent utslippskutt fra produksjonen innen 2030 og nær null utslipp innen 2050 forsterker denne markedsposisjonen. Forskning og innovasjon for å redusere CO₂-avtrykket fra boring, produksjon og prosessering er dermed ikke bare et klimatiltak, men en strategisk investering i markedsposisjon.

Norsk sokkel ledende innen subsea prosessering og kompresjon

Subsea prosessering og kompresjon er et teknologiområde der norsk industri har bygget opp sterk kompetanse, blant annet gjennom prosjekter som har satt verdensrekorder på AC-overføringsavstander. Å flytte prosessering til havbunnen reduserer avhengigheten av topside-kapasitet og åpner for utbygging av felt som ellers ville være ulønnsom. Lavbemannet og automatisert subsea-drift, kombinert med fjernstyrte løsninger, er en naturlig utviklingsretning for en næring under press på kostnader og bemanning.

Leverandørindustriens konkurranseposisjon er på noen områder utsatt

Norsk leverandørindustri eksporterer avansert teknologi og ingeniørtjenester til en samlet verdi av over 100 milliarder kroner årlig. Konkurransefortrinnet er ikke lav pris, men høyt kunnskapsinnhold og dokumentert evne til å levere i krevende offshore-miljøer. Trusselen mot leverandørindustriens konkurranseposisjon er reell. Ingeniørdesignfunksjoner inkludert utvikling av utstyr og systemer som brukes nedihulls flyttes til lavkostland. Det norske arbeidsmiljøet og den norske kostnadsstrukturen forutsetter at næringen konkurrerer på kunnskap og innovasjon, ikke på volum. Dersom norsk ingeniørkompetanse ikke aktivt forankres her hjemme, svekkes grunnlaget for en langsiktig sterk leverandørindustri.

Stabile rammevilkår og effektiv ressursforvaltning som fortrinn

Stabile og forutsigbare rammevilkår har vært et viktig konkurransefortrinn i petroleumssektoren. Effektiv forvaltning av petroleumsressursene har over tid resultert i en enorm verdiskaping, og denne arven er et konkurransefortrinn som ikke kan tas for gitt. En forutsigbar regulering og konstruktiv dialog mellom myndigheter og næringsliv er nødvendig for at lange investeringshorisonter som kjennetegner teknologitvilling og feltutbygging, realiseres. Usikkerhet om rammevilkår, inkl. framtidig skatteregime og mulige restriksjoner på leteaktivitet, hemmer investeringsviljen i FoUI og ny teknologi.

Kompetanseutvikling og rekruttering til sektoren

Kompetansemiljøer bygget opp over årtier er under press. Mange erfarne fagpersoner nærmer seg pensjonsalder, mens rekruttering av ny kompetanse ikke holder tritt. Universiteter og høyskoler har de siste årene i varierende grad distansert seg fra petroleumsrettede studier og forskning, noe som har skapt et kapasitetsgap i forskning og undervisning. Dette skjer samtidig som industrien rapporterer om et sterkt behov for nye ingeniører som ikke fullt ut kan løses ved import av arbeidskraft fra utlandet.

Norges naturgitte energiressurser og fagmiljøenes samlede kompetanse gir også et godt grunnlag for å utdanne bredere anlagte «energifolk» som kan arbeide på tvers av fossil og fornybar energi, CCS og energisystemer. En slik rekrutterings- og utdanningsstrategi kan bidra til å gjøre sektoren mer attraktiv for unge kandidater som ønsker å bidra til energiomstillingen.

Digitalisering gir både utfordringer og muligheter for leverandørindustrien og arbeidsmarkedet

Den norske leverandørindustrien står overfor strukturelle endringer drevet av digitalisering og kunstig intelligens. AI-agenter som kan automatisere oppgaver innen tolkning, engineering og rapportering kan fundamentalt endre forretningsmodeller basert på lisensierte programvareverktøy og konsulenttimer. Særlig for små teknologiselskaper representerer dette en eksistensiell utfordring: når en AI-agent kan utføre på timer det som tidligere tok dager, forvitrer grunnlaget for tradisjonelle lisensmodeller. Samtidig pekes det på at automatisering og kunstig intelligens også representerer muligheter for å redusere noe av gapet knyttet til arbeidskraft fremover.

Strategiske perspektiver for petroleum i Energi2050

Norge er sterke på energi, miljø og europeisk samarbeid, og dette fortrinnet må vi bygge videre på. Energi2050-strategien er en mulighet til å synliggjøre petroleum i et samlet energisystemperspektiv. Integreerte hubs, CCS og bred transisjon er nødvendige elementer i fremtidens energisystem. I tillegg er sikkerhet også særlig aktualisert som en utfordring bransjen må håndtere på en ny måte.

Sentrale forsknings- og innovasjonstema

Marginale felt og ressursutnyttelse

Norsk sokkel rommer to kategorier marginale felt med ulike utfordringer. Den første kategorien er funn som ville vært lønnsomme dersom de var noe større – her er kostnadsreduksjon gjennom teknologiutvikling nøkkelen. Den andre kategorien er felt med krevende reservoarforhold, f.eks. høyt CO₂-innhold, høyt trykk og høy temperatur, lav permeabilitet, eller kompliserte fluider. For disse kan mer grunnleggende teknologiutvikling kreves før utbygging er aktuelt.

En tilleggsdimensjon er infrastrukturutfordringene som oppstår når produksjonsvolumene på etablerte felt avtar. Synkende volumer i eksisterende rørsystemer og prosesseringsanlegg gjør det vanskeligere å opprettholde lønnsom drift for tilkoblede felt og øker tiltakskostnadene per enhet. Teknologi som senker terskelen for realisering av marginale ressurser, vil ha direkte konsekvenser for levetid for eksisterende innretninger og samlet uttak fra norsk sokkel.

Tilstandsovervåking og risikostyring for aldrende infrastruktur

Det er et klart behov for bedre metodikk for tilstandsovervåking og levetidsvurdering. Tradisjonell praksis er at risikoanalyser gjennomføres i designfasen og så legges til side; i driftsfasen styres sikkerhet gjennom barriereforvaltning, uten at den underliggende risikoforståelsen oppdateres løpende. Det er forskningsbehov for å utvikle operasjonelle risikoanalyseverktøy som kontinuerlig oppdateres basert på faktisk anleggstilstand og operasjonelle data. Slike verktøy kan gi et dynamisk risikobilde som muliggjør bedre og tryggere beslutninger i driftsfasen.

Systematisk identifikasjon av kritiske elementer som ikke fanges opp av ordinære vedlikeholdsprogrammer er et annet gap. Det finnes tilfeller der levetidsforlengelse er godkjent basert på vurderinger som undervurderer faktisk tilstand når anlegget åpnes for inspeksjon. Bedre metodikk for å kombinere materialdata, sensordata og risikomodeller er nødvendig for å håndtere dette systematisk.

Produksjonsoptimalisering og opptid på eksisterende anlegg

Produksjonsoptimalisering langs hele verdikjeden fra reservoar via brønn og prosessanlegg til eksport er et område med betydelig potensial. Roterende maskineri som kompressorer, gassturbiner og pumper er en kritisk faktor for opptid, og fjernovervåking av slikt utstyr er allerede etablert. Utfordringen er å koble maskinlæringsbaserte verktøy tettere til operasjonelle beslutninger slik at unødige nedstengningstider unngås.

Topside-flaskehalsen begrenser produksjonen fra subsea-tilkoblede felt. Å redusere disse gjennom teknologiutvikling, ombygging eller bedre prosessstyring er en nærliggende markedsmulighet. Holistiske tilnærminger som ser subsurface-kompetanse og prosessanlegg i sammenheng, der data fra reservoar til topside sees under ett, har vist seg å ha stort potensial for økt ressursuttak.

Standardisering og skalerbare løsninger for en mer fragmentert sokkel

Feltene på norsk sokkel blir gjennomgående mindre og mer fragmenterte. Krav og arbeidsprosesser som ble utviklet for store utbygginger, er ikke alltid skalerbare ned til små og marginale felt. Standardisering av både teknologi og arbeidsprosesser er en forutsetning for lønnsom drift av disse. Bransjesamarbeid om felles løsninger – på områder der konkurranse er lite hensiktsmessig – kan redusere kostnadene og øke gjennomføringsevnen for hele sektoren.

Digitalisering, datahåndtering og felles dataplattformer

Digitalisering er et gjennomgående tema som underbygger nesten alle andre forsknings- og innovasjonsområder. Datainnhenting, datahåndtering og digitale verktøy for overvåking og beslutningsstøtte er fortsatt sentrale utviklingsområder. En vedvarende utfordring er at en stor andel av innsatsen i digitaliseringsprosjekter går til innsamling og kvalitetssikring av data, fremfor selve analysen. Bedre dataarkitekturer, standardiserte formater og felles dataplattformer på tvers av aktører kan redusere dette gapet vesentlig.

Digitale tvillinger – strukturerte og oppdaterte digitale representasjoner av fysiske anlegg – er et viktig forskningsområde. Standardisering av data på tvers av disipliner gjør det mulig å utnytte data langs hele verdikjeden og identifisere koplinger mellom subsurface og topside som ellers er usynlige. Spørsmålet om åpen deling av sokkeldata til felles treningsdatasett for KI-modeller er et område med stor potensiell verdi, men der juridiske og konkurransemessige spørsmål ennå ikke er avklart.

Kunstig intelligens og beslutningsstøtte

KI-verktøy har et bredt spekter av potensielle anvendelser innen petroleum og prosessering: produksjonsoptimalisering, risikostyring, vedlikeholdsplanlegging, effektivisering av godkjenningsprosesser og utvikling av ny programvare. Tradisjonell maskinlæring er allerede i bruk på en rekke områder, og store språkmodeller åpner nye muligheter – men disse krever tilgang til relevante og representative treningsdata.

Å trene KI-modeller på historiske data fra norsk sokkel – produksjons- og sensordata samlet over tiår – kan gi modeller med høy kvalitet for industrispesifikke formål. Det er et konkret forsknings- og innovasjonsbehov knyttet til å etablere felles avtaler om datadeling, håndtering av immaterielle rettigheter og regulatoriske rammer for slik deling. Bruk av KI i myndighetenes saksbehandling og i operatørens godkjenningsprosesser er et område med potensial for vesentlig effektivisering.

Energieffektivisering og elektrifisering

Kompressorsystemer står for en stor andel av energiforbruket offshore. Det er forskningsbehov knyttet til mer energieffektive kompresjonsløsninger, inkludert design som minimerer resirkulering og muliggjør variabelt trykk. Elektromotorer på hvert trinn i kompressorrekken er ett eksempel på en løsning som kan øke effektiviteten vesentlig på eksisterende anlegg.

For elektrifiserte anlegg er varmeproduksjon en utfordring: gassbaserte anlegg produserer varme som biprodukt, mens elektriske anlegg må skaffe varmen på annen måte. Varmepumpeløsninger og energigjenvinning er relevante forskningsområder. Havvind tilknyttet produksjonsinnretninger er et langsiktig perspektiv for felt uten tilgang til kraft fra land. Elektrifiseringsbølgen har gitt norsk industri betydelig kompetanse; behovet fremover er mer rettet mot effektiv drift av allerede elektrifiserte anlegg og mot løsninger for felt der kraftforsyning fra land ikke er mulig.

CO₂-reduksjon, metanutslipp og avkarbonisering

Det er en forventning om fallende CO₂-utslipp og CO₂-intensitet per produsert enhet fremover. En særlig utfordring er at prosessanlegg med synkende produksjonsvolum gjerne kjører prosessutstyr med lav effektivitet, noe som øker CO₂-fotavtrykket per fat. Teknologitvilling for effektiv prosessering ved varierende og lave volumer er et identifisert forskningsbehov.

Måling og håndtering av metanutslipp er et annet prioritert område. Det mangler en enhetlig metodikk for å måle totalt metanutslipp fra et anlegg og dokumentere etterlevelse av regelverkskrav. Å etablere standardiserte metoder for kartlegging av lekkasjepunkter og kumulativt metanregnskap er nødvendig for bransjen som helhet. CO₂-fangst fra punktutslipp på offshoreinstallasjoner er et langsiktig forskningsområde der teknologimodenheten fortsatt er begrenset.

Sikkerhet, storulykkerisiko og cybersikkerhet

Storulykkeforebygging er et grunnleggende krav der det er behov for bedre beslutningsstøtteverktøy. Kvantitative risikoanalyser er krevende og tidkrevende; det er forskningsbehov for å gjøre dem mer operativt tilgjengelige og lettere å oppdatere i takt med endringer i anleggstilstand og aktivitetsnivå.

Digitalisering og automatisering introduserer nye sårbarheter. Hybride trusler og cyberangrep mot offshore infrastruktur er en ny og voksende risikokomponent som krever dedikert forskning på sikring av digitale systemer og autonom teknologi. Olje- og gassberedskap langs kysten – særlig knyttet til transport fra tredjelands skip i norske farvann – er også et område der forskning og teknologitvilling er relevant.

Dekommisjonering

Dekommisjonering av offshoreinstallasjoner er et område i vekst med både teknologiske og miljømessige utfordringer. Forskning på kostnadseffektive metoder for

fjerning og håndtering av forurensede materialer er relevant, likesom spørsmål om optimal timing og sekvensering av dekommisjonering sammenholdt med alternative bruksområder for moden infrastruktur. Mulighetene for gjenbruk av eksisterende infrastruktur fremfor full fjerning er et område med potensial for både kostnadsreduksjon og miljøgevinst.

Tiltak og virkemidler

Styrking av petroleumsforskning i Forskningsrådet

Bevilgningene til petroleumsforskning i Forskningsrådet er redusert over tid og er nå nede på to aktive programmer. Man bør utvide dette til tre eller fire programmer som dekker de ulike tematiske områdene på en mer dekkende måte. Erfaring fra siste søknadsrunde – der ingen av 14 innsendte søknader ble innvilget i ett program – er et tegn på at rammen er for trang i forhold til det faktiske behovet.

Forskningsmiljøene opplever at stipendiatlønninger og timekostnader har økt vesentlig siden forrige strategiperiode, mens prosjektbevilgningene ikke har fulgt med. Dette gir reelt sett færre forskerårsverk per prosjekt enn før, og svekker kapasiteten til å ta tak i brede og sammensatte forskningsutfordringer.

Teknologilederskap og organisatorisk endringsevne

Ny teknologi tas raskest i bruk i selskaper der toppledelsen aktivt eier og driver teknologiagendaen. Identifisering og dyrking av teknologiledere i selskaper og potensielt også i myndighetsapparatet er et tiltak som kan øke implementeringstakten for teknologi og forskning. Organisatorisk kompetanse til å ta i bruk ny teknologi kombinasjonen av domenekunnskap og digital kompetanse – er like viktig som selve teknologiutviklingen, og bør adresseres eksplisitt i bransjestrategier.

Samarbeidsplattformer og åpen deling av data

Bransjen har behov for tydeligere felles arenaer for å diskutere utfordringer, dele erfaringer og identifisere områder der samarbeid er mer hensiktsmessig enn konkurranse. Norsk petroleumsindustri har historisk hatt et godt rammeverk for bransjesamarbeid om teknologiutvikling, som ønskes videreført og styrket. Det er også potensial for mer åpen datadeling: mange teknologiske utfordringer er bransjefelles, og data som brukes til å løse dem trenger ikke være konkurransemessig sensitiv.

En konkret mekanisme er å definere tydeligere hva som skal konkurreres på og hva som bør deles åpent. Treningsdatasett for KI-modeller og tekniske standarder er eksempler på områder der felles løsninger vil være til nytte for hele bransjen. Statlige aktører kan spille en rolle i å tilrettelegge og koordinere slike deleordninger.

Innovasjonsprosjekter med tidlig industrideltakelse

Innovasjonsprosjekter for næringslivet er et effektivt virkemiddel: de kobler forskningsmiljøer direkte til industriens behov og gir kortere vei fra kunnskap til implementering. Utfordringen er å rekruttere sluttbrukere – operatørselskaper og leverandører – til prosjektene i tilstrekkelig grad. Forskningsrådet bør være mer proaktiv i å gi tidlig tilbakemelding til søkere, slik at forskningsmiljøer kan bruke ressursene på fruktbare prosjektretninger og unngå å investere i søknader som har liten sjanse for innvilgelse.

FoU-mekanismer som håndterer motkonjunktur

Den nåværende FOT-ordningen innebærer at FoU-ressursene varierer med produksjonsnivå og investeringsvolum slik at det er mer penger tilgjengelig når aktiviteten er høy, og mindre når den er lav. Dette gir en prosyklisk dynamikk som er uheldig for langsiktig og strategisk teknologiutvikling. Det er et innspill om å vurdere mer fleksible ordninger der ubrukte midler kan overføres mellom år, på linje med mekanismer som finnes i sammenlignbare land.

De neste fem årene er et kritisk vindu for de investeringene som må til for å nå målene på norsk sokkel. Det er behov for et særskilt krafttak i denne perioden fra industriens og Forskningsrådets side for å prioritere teknologi som kan realisere gjenstående ressurser og redusere fotavtrykket.

Senterordninger for petroleumsteknologi

Senter for forskningsdrevet innovasjon (SFI) og Forskersentre for miljøvennlig energi (FME) er verdifulle virkemidler for langsiktig og forutsigbar forskning. Energi- og petroleumsområdet har i de siste rundene ikke nådd opp i konkurransen om senterplasser. Det er et ønske om etablering av et FoU-senter/ Petrosenter med tydeligere spissing mot produksjon og prosessering, og at kriteriene i utlysningene ikke utilsiktet diskvalifiserer tematisk relevante prosjekter.

Myndighetskrav som teknologidriver – med forutsigbar støtte

Ambisiøse myndighetskrav kan være effektive drivere for teknologiutvikling når de er tilstrekkelig konsekvensvurdert og ledsaget av tilpassede støtteordninger. Et eksempel er kravet om halvering av olje-i-vann-grenseverdien i produsert vann: et teknologisk krevende mål som krever ny løsning, men der manglende FoU-støtte og lav industriinsentiv til å pilotere løsninger gjør gjennomføring vanskelig. Nye regulatoriske krav bør utformes i dialog med næring og forskningsmiljøer, og det bør etableres FoU-program i tilknytning til krav som krever teknologiutvikling for å kunne etterkommes.

Raskere saksbehandling og lavere terskel for implementering

Saksbehandlingstiden i Forskningsrådet oppleves som lang; et søknadsbehandlingsforløp på opptil to år hemmer den dynamikken som kreves for rask teknologiimplementering. Forskningsmiljøer og bedrifter etterspør raskere og tydeligere tilbakemeldinger på søknader. Det gjelder også godkjenningprosesser for ny teknologi på sokkelen, der etablerte prosedyrer noen ganger fungerer som flaskehals for allerede utviklede løsninger.

KI kan benyttes både av næringen og myndighetene for å effektivisere tekniske analyser og saksbehandlingsprosesser. Regelverk som i prinsippet åpner for alternative og innovative løsninger kan i praksis oppleves som krevende å navigere når man ønsker å ta i bruk digitale eller autonome løsninger.

Energi2050
Besøksadresse: Drammensveien 288
Postboks 564
1327 Lysaker

Telefon: 22 03 70 00
Telefaks: 22 03 70 01

sekretariat@energi2050.forskingsradet.no
<https://www.forskingsradet.no/energi-2050/>

Publikasjonen kan lastes ned fra
<https://www.forskingsradet.no/energi-2050/>

Design: ANTI
Foto/ill. omslagsside: xxx

ISBN 978-82-12-fyll ut (xxxx-x) (trykksak)
ISBN 978-82-12- fyll ut (xxxx-x) (pdf)

